

[Mette Madsen]

må også toldvæsenet have de fornødne bevil-linger.

Ministeren nævnede det positive i det internationale samarbejde. Jeg kan huske, at vi under den forrige debat drøftede, at der var et fælles nordisk samarbejde. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det stadig fungerer, og hvordan det fungerer.

Ministeren nævnede ikke forholdene i fængslerne, der dog ellers har været stærkt fremme i den offentlige debat. Så vidt det er refereret for mig – jeg kunne desværre ikke selv være til stede – blev dette problem drøftet på retsudvalgets rejse i sommer, og det fremgik af de referater, jeg har fået af drøftelserne med fængselspersonalet, at det ikke så meget var et narkotika- som et medicin-problem. Ud fra disse drøftelser vil jeg derfor spørge ministeren, om der i sundhedsstyrelsen findes en receptstatistik fra læger, der praktiserer i omegnen af vore fængsler, eller statistikker over recepter til indsattes pårørende.

I forbindelse hermed vil jeg også spørge, om ministeren finder kontrollen dels med, hvad de pårørende indbringer, dels med, hvad de indsatte selv medbringer efter udgangstilladelse eller ved indsættelsen, tilstrækkelig. Fhv. justitsminister fru Nathalie Lind nedsatte i begyndelsen af sin minister-tid en arbejdsgruppe, der skulle undersøge dette problem. Jeg vil gerne spørge justitsministeren, om dette udvalg har tilendebragt sit arbejde, og hvornår vi kan vente at få resultatet af dette arbejde, eventuelt her i folketings-salen eller i retsudvalget.

Ministeren understregede gentagne gange alvoren i situationen med hensyn til stofmis-brugerne. Enhver må spørge sig selv, hvorfor vi har denne ulykkelige situation. Vi taler meget om, hvordan vi skal afhjælpe den, men vi taler måske for lidt om, hvordan vi forebygger den. Hvis man analyserer op-vækst og baggrund hos de ramte, så ser vi, at det ofte er unge fra svage miljøer, der glider ind i narkotikamisbruget. Derfor kan man ikke drøfte narkotikaproblemer uden at drøfte familiepolitik, og derfor vil jeg gerne her til slut sige nogle få ord om familiens ansvar og stilling i dagens samfund. For mig står det mere og mere klart, at det er her, vi skal gøre en indsats, hvis vi ud over at afhjælpe den øjeblikkelige situation vil undgå en fremtidig udvikling til det værre.

Nøgleordene for venstre er en styrkelse af familien. Det kan bl.a. gøres gennem en om-lægning af forskellige tilskudsordninger, hvor det f.eks. bliver gjort mere attraktivt for for-ældrene selv at passe børnene under opvæksten. Noget kunne også opnås ved at fremme mulighederne for deltidsarbejde både inden for det offentlige og gennem ændrede aftaler på det private arbejdsmarked. Mange andre ting kunne gøre det nemmere for familierne at fungere som enheder. Men det vil alt sammen kun hjælpe så lidt, hvis det ikke lykkes også at få ændret befolkningens holdning til de værdier, det har at prioritere et godt fami-lesammenhold højere end den højest mulige indtægt på et hvilket som helst tidspunkt i tilværelsen. Vi vil fra venstres side på alle måder forsøge at ændre holdningen, og der- for indtager familiepolitikken en førsteplads i venstres nye principprogram.

Jeg vil godt tilføje som et eksempel, hentet fra dette principprogram, at vi, når det drejer sig om børn og unge, der er kommet eller kommer under forsorg, vil arbejde for, at institutionsanbringelse i højere grad erstattes af familiepleje. Det er blot ét af de 20 punkter, der skal være med til at styrke familien gennem en liberal familiepolitik. Jeg vil gerne sige, at jeg er fuldstændig enig i de udtalelser, ministeren kom med, om, hvor vigtigt det er, at vi også på den måde sætter ind i kampen mod den forøgede tilgang af narko-maner.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Jeg har både læst og lyttet til ministerens besvarelse af forespørgslen her i dag. Jeg må beklageligvis sige, at der faktisk intet nyt er i denne redegørelse, som jo nærmest former sig som en gennemgang af de seneste 15 års narkoproblemer samt nogle statistiske oplysninger, som de af os, der gennem vort arbej- de herinde har fulgt denne samfundssvøbe gennem adskillige år, er bekendt med i forve- jen. Det kan sikkert være værdifuldt for de mange nye medlemmer af dette ting at få et sådant resumé som grundlag for diskussio- nen her i dag.

Det er vel i det hele taget et spørgsmål, om befolkningen uden for narkomanernes og de pårørendes rækker helt fatter rækkevid- den af de mange tragedier, der er en følge af narkomisbruget. Der er nogle af os, der en-